

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัย พลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520 โดยวิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองและไอล์ฟแบบสอบถามไปยังประชากร 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารและอาจารย์ของวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาคทั้ง 12 แห่ง จำนวน 405 คน เป็นของผู้บริหาร 48 คน และอาจารย์ 357 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น ร้อยละ 81 โดยได้รับคืนจากผู้บริหารร้อยละ 83 และจากอาจารย์ร้อยละ 81

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ คาดเดีย คำส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่าที่ (t -test)

สรุปผลการวิจัย

รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหารและอาจารย์
 ผู้บริหารร้อยละ 33 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 35-39 ปี ร้อยละ 75 มีภาระศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 50 มีระยะเวลาในการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 1-2 ปี สำหรับอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง ร้อยละ 31 เป็นชาย และร้อยละ 12 เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 85 มีภาระศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53 มีจำนวนชั่วโมงในการสอน 5-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยพลศึกษา อาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาเอก และวิชาโท ร้อยละ 65

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร พoSรูปไปดังนี้

ค่านความมุ่งหมายของหลักสูตร

ผู้บริหารและอาจารย์เห็นด้วย "มาก" กับการวางแผนความมุ่งหมายของหลักสูตร กล่าวคือ ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนคือ สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา ช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนและเลือกกรรมการสอน และวิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก"

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร กับอาจารย์เกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรในทักษะพัฒนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ค่านเนื้อหาวิชา

ผู้บริหารและอาจารย์แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญหรือประโยชน์ของวิชาทาง ๆ ในหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับปี พ.ศ. 2520 พoSรูปไปดังนี้
ผู้บริหารเห็นความสำคัญหรือประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนวิชาในหมวดวิชาทาง ๆ "มากที่สุด" ตามลำดับในหมวดวิชาต่อไปนี้

- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคฤดูร้อน
- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคฤดูใบบังคับ
- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาโท (พลศึกษา) ภาคฤดูใบบังคับ

"มาก" ตามลำดับในหมวดวิชาต่อไปนี้

- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาโท (สุขศึกษา)
- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาโท (นันทนาการ) ภาคฤดูร้อน
- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาการศึกษา
- วิชาทาง ๆ ในหมวดวิชาสามัญ (เลือกเรียน)

- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาสามัญ (บังคับ)
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคปฏิบัติเลือกเรียน "ปานกลาง" ได้แก่ วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาไทย (นันหน้าการ) ภาค-ปฏิบัติเลือกเรียน

สำหรับอาจารย์เน้นว่าความสำคัญหรือประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ "มาก" ตามลำดับในหมวดวิชาต่อไปนี้

- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาไทย (สุขศึกษา)
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคปฏิบัติบังคับ
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคฤดูภูมิ
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาไทย (นันหน้าการ) ภาคปฏิบัติบังคับ
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาไทย (นันหน้าการ) ภาคฤดูภูมิ
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาสามัญ (บังคับ)
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาการศึกษา
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาสามัญ (เลือกเรียน)
- วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคปฏิบัติเลือกเรียน "ปานกลาง" ได้แก่ วิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาไทย (นันหน้าการ) ภาค-ปฏิบัติเลือกเรียน

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความติดเท็น ผู้บริหารและอาจารย์ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญหรือประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียน-วิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรแทบทั้งกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ใน-หมวดวิชาต่อไปนี้

- หมวดวิชาไทย (นันหน้าการ) ภาคปฏิบัติบังคับ
- หมวดวิชาการศึกษา
- หมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคฤดูภูมิ

ห้วยพบริหารและอาจารย์เห็นว่าจำนวนรายวิชาทาง ๆ ที่มีอยู่ในหมวดวิชาของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสมควรแล้ว

ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ลักษณะของสถานในวิทยาลัยพลศึกษาโดยทั่วไปร้อยละ 30 เป็นสนามหญ้าและร้อยละ 23 เป็นสนามคิน สภาพสนามร้อยละ 45 อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อการเรียนการสอนสำหรับกีฬาหลายประเภท งบประมาณที่ใช้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพและบำรุงรักษาสนาม ร้อยละ 33 โดยมาจากงบประมาณที่วิทยาลัยพลศึกษาดำเนินขออนุมติจากรัฐบาล (การจัดสถานที่สำหรับการสอนมี 3 ลักษณะ คือ จัดแบบตาราง ได้แก่ ร้อยละ 92 คือ สนามฟุตบอล และสนามบาสเกตบอล จัดแบบชั้นเรียน ได้แก่ ร้อยละ 83 คือ สนามแข่นค็บอล และไม่ได้จัดไว้ ได้แก่ ร้อยละ 25 คือ สนามเทนนิส และสถานที่พักนักเรียน (ระนีกระบอง) ลิ่งอำนวยความสะดวกเป็นส่วนประกอบสำหรับการสอนที่มีอย่างเพียงพอ คือ ร้อยละ 63 เป็นที่เก็บเสื้อผ้าชายและหญิง ที่ไม่เพียงพอ คือ ร้อยละ 84 เป็นสถานที่ห้องน้ำห้างชายและหญิง และสถานที่ที่เป็นส่วนประกอบการสอนที่ไม่มี คือ ร้อยละ 84 เป็นห้องนักศึกษา อุปกรณ์การสอนที่ไม่อย่างเพียงพอ คือ ร้อยละ 21 เป็นลูกบาศเกตบอล ที่ไม่เพียงพอ คือ ร้อยละ 24 เป็นอุปกรณ์สำหรับการเรียนนาย และอุปกรณ์การสอนที่ควรจะมีไว้ให้รวมอย่างเพียงพอ คือ ร้อยละ 26 เป็นทำรากประกอบการเรียนการสอน และร้อยละ 24 เป็นเครื่องมือโสตทัศนประดิษฐ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสถานที่ห้วยพบริหารและอาจารย์-ประสมบัญชา เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสถานที่ "ปานกลาง"

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นห้วยพบริหารและอาจารย์มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้อุปกรณ์และสถานที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ค้านการสอน

อาจารย์ประสมปัญหา เกี่ยวกับการสอน "ปานกลาง" ตามลำดับใน-
ปัญหา เกี่ยวกับ

- ความสัมคุัญระหว่างจำนวนผู้เรียนกับผู้สอน
- เสียงรบกวนขณะทำการสอน
- จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์
- การเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน
- การเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ของผู้เรียน
- การกระตุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดขึ้น
- การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมสมกับเนื้อหาวิชา
- การถึงคุณความสนใจของผู้เรียนต่อเนื้อหาวิชา

ปัญหาการสอนที่ประสบ "น้อย" ตามลำดับในปัญหา เกี่ยวกับ

- การอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- เวลาสำหรับใช้เตรียมการสอน
- สุภาพของผู้สอน

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนโดยส่วนรวม อาจารย์
ประสมปัญหา เกี่ยวกับการสอน "ปานกลาง"

ค้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ใช้ ร้อยละ 33 คือ การแข่งขันกีฬา ทั้งผู้-
บริหารและอาจารย์ประสมปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร "ปานกลาง" ปัญหา
ที่ประสบได้แก่ปัญหาด้านเงินทุนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ค้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหาร ร้อยละ 92 และอาจารย์ ร้อยละ 82 เห็นว่าในการสอนความมีการสอบถามทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ควรมีการทดสอบกล่องภาคและปลายภาคแล้วนำคะแนนมารวมกัน ผู้บริหารร้อยละ 100 เห็นว่าเกณฑ์ในการให้คะแนนทาง ๆ ควรมาจากสมรรถภาพทางกาย ทักษะ ความรู้และความเข้าใจ การพัฒนาทางทักษะ และความสามารถอย่างสม่ำเสมอ สำหรับอาจารย์ร้อยละ 92 เห็นว่าคะแนนความจากความรู้และความเข้าใจมากที่สุด

สำหรับปัญหาค้านการวัดและประเมินผลการเรียน ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ ประสบปัญหา "ปานกลาง"

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ค้านความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ผู้บริหาร ร้อยละ 88 และอาจารย์ ร้อยละ 92 เห็นว่าการเรียนวิชาใด ควรเรียนวิชานันนหนากการและสุศึกษาควบคุกคันไป และทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมสมดีแล้วในเรื่องท่อไปนี้

- จำนวนเวลาในการเรียนของหลักสูตร 4 ภาคเรียนปกติ
- จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตร กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 90 หน่วยกิต
- จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาสามัญ 18 หน่วยกิต
- จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาโท 28 หน่วยกิต
- จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเอก 37 หน่วยกิต
- จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาการศึกษา 13 หน่วยกิต

อภิปรายผลการวิจัย

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้บริหารและอาจารย์ของวิทยาลัยพลศึกษา

ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ เพราะวิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันสำหรับผลิตครุพัลศึกษา ระดับป. กศ. สูง กันนั้น อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาจึงควรมีวุฒิระดับปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติครุฑ์ให้กำหนดไว้ว่า "ผู้สอนในหลักสูตร- ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2520 ควรเป็นผู้มีวุฒิปริญญาทั้งชั้น"¹ นอกจากนี้ อาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยพลศึกษายังมีปริมาณอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาเอก และวิชาโทมากกว่าอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะวิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันผลิตบุคลากรทางพลศึกษาและสุขศึกษา จึงควรมีปริมาณอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาเอกและวิชาโทให้มากที่สุด เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารที่มีประสิทธิภาพที่ร่า

¹ ชนู แล้วงค์กัตต์, "ความต้องการครุฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ," วารสารทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒบางแสน 1 (กันยายน 2521) : 46.

"บรรจุคนให้เหมาะสมกับงาน"¹

บัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา

ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นด้วย "มาก" กับการวางแผนความมุ่งหมายของหลักสูตร กล่าวคือ ความมุ่งหมายของหลักสูตรมี-ความชัดเจนคือแล้ว มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา มีความเฉพาะ-เจาะจงช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนและการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ผู้บริหารและอาจารย์ยังมีความเห็นอีกว่า วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก" อีกด้วย แสดงว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมสมกับที่เรียนเป็นไปตาม คาร์ล อี. วิลโกส (Carl E. Willgoose) ไก่ดาวถึงการวางแผนความมุ่งหมายของหลักสูตรว่า "ความมุ่งหมายที่เขียนบรรจุไว้ในหลักสูตรควรจะมีความเหมาะสมสมกอตัวผู้เรียน"² และจากผลการ-วิจัยแสดงให้เห็นว่างานการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรมีเกณฑ์ที่สอดคล้องกับเกณฑ์ในการกำหนดความมุ่งหมายของ ราลฟ ดับบลิว ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) ที่ว่า "ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้นั้นจะเป็นเกณฑ์ในการเลือกอุปกรณ์การเรียนการสอนในการกำหนดเนื้อหาวิชา วิธีสอน และเตรียมข้อทดสอบ"³ ซึ่งเกณฑ์ทาง ๆ เหล่านั้นเป็นแนวทางที่จะช่วยให้โปรแกรมการศึกษารับรู้ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้มากที่สุด

¹ แมม บุญลิทธิ, "โครงการจัดการศึกษาให้ควบคู่ไปกับเศรษฐกิจ,"
ศูนย์ศึกษา 10 (ตุลาคม 2503) : 64.

² Carl E. Willgoose, The Curriculum in Physical Education (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1974), p. 76.

³ Ralph W. Tyler, Basic Principles of Curriculum and Instruction (Chicago : The University of Chicago Press, 1949), p. 35.

ในค้านเนื้อหาวิชา

หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับปี พ.ศ. 2520 มีโครงสร้างที่-
ประกอบด้วย 3 หมวดวิชาใหญ่ด้วยกันคือ

1. หมวดวิชาสามัญ
2. หมวดวิชาเอก และวิชาโท
3. หมวดวิชาการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า รายวิชาทาง ๆ ในแต่ละหมวดวิชาของหลักสูตรมีความ-
สำคัญหรือเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษามาก อย่างไรก็ตามรายวิชาที่มีความสำคัญหรือเป็น
ประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อย เป็นวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาโท (นั้นหมายความ) ภาคปฏิบัติเลือก
เรียน ໄโคแก่ วิชาเอกฟ โบว์ลิง และขึ้นมา ให้มีการเสนอแนะให้ตัดวิชาดังกล่าวออก-
จากหลักสูตร ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะได้มีการพิจารณาปรับปรุงรายวิชาทาง ๆ ในหลัก-
สูตรใหม่ความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก้าวที่อ การเลือกเนื้อหาศึกษาบรรจุเข้าในหลักสูตรควร
จะพิจารณาแก้ไขความรู้ ซึ่งหมายถึงเนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด
(Concept) โดยพิจารณาเลือกเนื้อหาสาระที่สำคัญที่สุดบรรจุลงในหลักสูตร ส่วน
เนื้อหาที่ไม่สำคัญก็ไม่ควรบรรจุลงไป เพราะแต่ละหลักสูตรมีเวลาอันจำกัด¹

ในค้านอุปกรณ์และสถานที่

จากการวิจัยพบว่า ลักษณะของสนานในวิทยาลัยพลศึกษาโดยทั่วไปเป็น
สนานหญ้าและสนานคิน อยู่ในสภาพท้องใช้เพื่อการเรียนการสอนหลายประเภท การจัด
สถานที่สำหรับการสอนโดยทั่วไปเป็นแบบชั้นครัว สถานที่ที่จัดแบบตารางมีอยู่มาก ทั้งนี้
เนื่องมาจากวิทยาลัยพลศึกษาหลายแห่งเพียงเปิด และในการเปิดวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละ
แห่งเริ่มน้ำจากความไม่พร้อมทางด้านสถานที่ ซึ่งมักจะต้องขอรื้อสถานที่จากส่วนราชการ

---

¹ สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์-
ชวนพิมพ์, 2520), หน้า 83.

อีน ๆ จัดให้มีการเรียนการสอนในชั้นหนึ่งและดำเนินการ คือ สร้างอาคารสถานที่ของคนเดียวขึ้นในเวลาต่อมา นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดที่ดินนำ ซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนกิจกรรมพลศึกษา ที่ต้องออกกำลังกายอย่างหนัก ร่างกายต้องใช้พลังงานมาก ร่างกายของสูญเสียนำ จำเป็นต้องคืนนำเพื่อการทดแทน อุปกรณ์การเรียนการสอนที่วิทยาลัยพลศึกษามีความต้องการ คือ ทำราก ประกอบการเรียนการสอน และเครื่องมือสอดหัศน์ปกรณ์ จะเห็นได้ว่าอุปกรณ์ดังกล่าว มีความจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนมาก อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาจะมีความก้าวหน้าทางวิชาการโดยต้องอาศัยคำราเพื่อศึกษาคนความเพิ่มเติม และในระบบการสอน - ปัจจุบันมีความเกี่ยวข้องกับโสสหัศน์ปกรณ์หรือลือการสอนมาก เพราะการสอนโดยใช้โสสหัศน์ปกรณ์เป็นลือการสอนจะช่วยให้เรียนเรียนได้มากขึ้น ช่วยให้คนอย่างเราเรียนอย่างรู้มากขึ้น และช่วยเพิ่มทักษะในการเรียนรู้¹ และจากการวิจัยของ บรู๊ฟินด์เลย์ (Bruee Findlay) พบร้า โสสหัศน์ปกรณ์สามารถประยุกต์เวลาในการเรียนรู้โดยอย่างน้อยวันละ 7 ชั่วโมง²

การขาดทำรากที่จะนำมาใช้เพื่อการเรียนการสอนอาจเนื่องมาจากทำรากทาง พลศึกษาในประเทศไทยยังมีอยู่ และทำรากทางพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นทำรากทางประเทศ มีราคาแพง และต้องสั่งซื้อโดยตรงจากต่างประเทศ จึงเงินการยกลำบากต้องลื้นเปลี่ยงเวลาและเงินทองในการสั่งซื้อ ทำให้เป็นปัญหาแก่อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

¹ เก็อกุล, คุปรัตน์ และคนอื่น ๆ, โสสหัศน์ศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520), หน้า 28.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 29.

ในห้องการสอน

จากผลการวิจัย อาจารย์สอนประสมปัญหาการสอน "ปานกลาง" ปัญหาที่ประสม คือ ความสมดุลระหว่างจำนวนผู้สอนกับผู้เรียน ในการสอนพลศึกษา หากชั้นเรียนใหญ่เกินไป นักเรียนจะได้รับผลจากการเรียนไม่เต็มที่และอาจอ่อนไหวกีดขวาง การสอนที่มีความต่อเนื่องกันต่อเนื่อง จึงต้องคำนึงถึงจำนวนนักเรียนที่สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางทักษะมากขึ้น อัตราส่วนของผู้เรียนต่อผู้สอนที่เหมาะสมควรเป็นไปตามที่กรมอาชีวะกำหนดไว้ คือ 1 : (10-15) สำหรับการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ และ 1 : (30-35) สำหรับการเรียนการสอนภาคทฤษฎี²

ในห้องกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นการส่งเสริมการเรียนในชั้นเรียน³ รายใหม่เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น จากผลการวิจัยพบว่า ชนิดของกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิทยาลัยพลศึกษา คือการแข่งขันกีฬา ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษามากที่สุด เพราะวิทยาลัยพลศึกษา เป็นสถาบันผลิตบุคลากรทางพลศึกษา นักศึกษาควรจะมีความรู้ ความเข้าใจทักษะ ตลอดจนทักษะที่ถูกต้องต่อ กิจกรรมพลศึกษา นอกจากนี้ การแข่งขันกีฬาจะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขัน ไม่ใช่โอกาสฝึกหักษะเพิ่มขึ้น มีประสบการณ์ในการตัดสิน ตลอดจนมีความรู้ในติกาการแข่งขันทาง ๆ ด้วย

¹ Greyston Daughtrey, Effective Teaching in Physical Education for Secondary Schools (Philadelphia : W.B. Saunders Co., 1973), p. 179.

² มนู แสงศักดิ์, "ความต้องการครุชูละของระหว่างพื้นที่เชิงกายภาพ," หน้า 46.

³ สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน, หน้า 99.

บัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ บัญหาด้านเงินทุน ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ แต่ในทางกลับกัน บัญหานี้มีผลต่อ ภาระทางการเงินของมหาวิทยาลัยฯ อย่างไร ตามวิทยาลัยพลศึกษามีหลายแห่ง แต่ละแห่งมีงบประมาณในการจัดการศึกษาก่อนอย่างไร ให้ระบบการเงินต่อการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษามาก ด้านนโยบาย การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ในด้านการวัดและประเมินผล

จากการวิจัยพบว่า บัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่ประสบมาก คือ บัญหานาในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอน สำหรับแบบทดสอบมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เป็นของทางประเทศ ที่มีอยู่ยังไม่ครบที่นิยม ยังไม่ได้รับการเผยแพร่ ผู้จัดศึกษาการมีแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน มีความแม่นยำและมีความเชื่อมั่นสูง เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผลการผลิตบุคลากรทางพลศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ขอเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดประชุมล้มนาอย่างน้อยปีละครั้ง เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีอยู่ในหลักสูตรรวมกันระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 12 แห่ง เพื่อร่วมกันจัดทำประมวลการสอนรายวิชา (Course Syllabus) โดยกำหนดความนุ่มนวลของวิชา ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา วิธีการวัดผล ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนของอาจารย์และสถาบัน และให้มีความเหมาะสมสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สภาพทองถิน สภาพผู้เรียน และอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลของมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในปีถัดไป

2. วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งควรส่งตัวแทนของแต่ละสถาบันร่วมประชุม
ทดลองเกี่ยวกับเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และมีการสร้างแบบ
ทดสอบทักษะกีฬาแต่ละชนิดให้เป็นแบบเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. เพื่อให้การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษามีประโยชน์
ต่อการปรับปรุงหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษามากยิ่งขึ้น จึงควรศึกษาปัญหาทาง ๆ จาก
นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ด้วย

2. วิทยาลัยพลศึกษาควรได้คิดตามผลนักศึกษาที่จบไปประกอบอาชีพครร
างงานแล้วหรือกำลังศึกษาต่อ เพื่อนำผลมาแก้ไขปัญหาและปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น